

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Levým ve věci

žalobce: **Karel Svoboda**, narozený 8. 3. 1980
bytem Jílovská 159, 252 41 Dolní Břežany
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Hartmannem
sídlem Sokolovská 5/49, 186 00 Praha

proti
žalované: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Bělinou
sídlem Pobřežní 370/4, 186 00 Praha 8

o vydání náhradního pozemku

takto:

- I. Řízení se ohledně pozemků parc. č. 417/24 v k. ú. Dolní Dvořiště a parcely č. 460/19 v k. ú. Blansko u Kaplice zastavuje.
- II. Soud nahrazuje projev vůle žalované s uzavřením smlouvy o převodu pozemků s žalobcem v tomto znění:

Převodce: Česká republika – Státní pozemkový úřad se sídlem Praha 3, Husinecká 1024/11a, 130 00

a

Nabyvatel: Karel Svoboda, narozený 3. 8. 1980, rodné číslo 800308/0162, bytem Jílová 159, Dolní Břežany, 252 51

uzavírají

Smlouvu o převodu pozemků

I.

Státní pozemkový úřad jednající jménem České republiky jako převodce, spravuje ve smyslu zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a k jinému zemědělskému majetku (dále jen zákon o půdě) mimo jiné též tyto pozemky ve vlastnictví státu:

- a)** pozemky parc. č. 267/29, 267/32 nacházející se v k. ú. Blansko u Kaplice, obec Kaplice, zapsané na LV č. 10002,
- b)** pozemky parc. č. 1112/1, 1112/15, 1112/16, 1199/4, 247/83 a 313/23 nacházející se v k. ú. Černá v Pošumaví, obec Černá v Pošumaví, zapsané na LV č. 10002,
- c)** pozemky parc. č. 242/1 a 941/2 nacházející se v k. ú. Dolní Příbrání, obec Pohorská Ves, zapsané na LV č. 10002,
- d)** pozemek parc. č. 887/13 nacházející se v k. ú. Horní Planá, obec Horní Planá, zapsané na LV č. 10002,
- e)** pozemek parc. č. 1021/57 nacházející se v k. ú. Klení, obec Benešov nad Černou, zapsaný na LV č. 10002,
- f)** pozemky parc. č. 300/1, 664/1, 818/3, nacházející se v k. ú. Lužnice u Pohorské Vsi, obec Pohorská Ves, zapsané na LV č. 10002,
- g)** pozemek parc. č. 1285/5, nacházející se v k. ú. Malonty, obec Malonty, zapsaný na LV č. 10002,
- h)** pozemky parc. č. 1758/4 a 46/1, nacházející se v k. ú. Meziříčí u Malont, obec Malonty, zapsané na LV č. 10002,
- ch)** pozemky parc. č. 614/1 a 614/2, nacházející se v k. ú. Mladoňov, obec Dolní Dvořiště, zapsané na LV č. 10002,
- i)** pozemek parc. č. 116/18, nacházející se v k. ú. Pivonice u Pohorské Vsi, obec Pohorská Ves, zapsané na LV č. 10002,
- j)** pozemek parc. č. 1422/5, nacházející se v k. ú. Pohoří na Šumavě, obec Pohorská Ves, zapsaný na LV č. 10002,
- k)** pozemky parc. č. 1215/4, 1215/6, 1215/8 a 1230, nacházející se v k. ú. Větrní, obec Větrní, zapsané na LV č. 10002,
- l)** pozemek parc. č. 20, nacházející se v k. ú. Stradov u Kaplice, obec Omlenice, zapsaný na LV č. 10002 (dále jen jako pozemky).

II.

Nabyvateli vznikl nárok na bezúplatný převod pozemků ve výši 10 549 156 Kč z vlastnictví státu podle § 11a zákona o půdě (deset milionů pět set čtyřicet devět sto padesát šest korun českých), tento nárok nabyvatel uplatňuje na základě

- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1677/97 ze dne 24. 7. 1997

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Bubleová.

- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1678/97 ze dne 25. 7. 1997
- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1686/97 ze dne 28. 7. 1997
- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1699/97 ze dne 29. 7. 1997
- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1705/02 ze dne 30. 5. 2002
- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1706/97 ze dne 30. 7. 1997
- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1888/02 ze dne 28. 7. 2002
- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1889/97 ze dne 29. 8. 1997
- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 2109/97 ze dne 7. 10. 1997
- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 2783/98 ze dne 18. 12. 1998
- pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1698/97 ze dne 29. 7. 1997.

III.

Převodce převádí na nabyvatele nemovitosti – pozemky specifikované v článku I. této smlouvy, včetně součástí a příslušenství, se všemi právy a povinnostmi a nabyvatel je do svého vlastnictví přijímá. Vlastnické právo k pozemkům přechází na nabyvatele vkladem do katastru nemovitostí na základě této smlouvy.

IV.

Smluvní strany shodně prohlašují, že jim nejsou známy žádné skutečnosti, které by uzavření smlouvy bránily. Nabyvatel prohlašuje, že je mu znám stav převáděných pozemků a tyto pozemky do svého výlučného vlastnictví přijímá tak, jak je uvedeno v článku III. této smlouvy.

V Praze dne

ČR – Státní pozemkový úřad

Karel Svoboda

- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení k rukám zástupce žalobce 119 574,12 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce, původně s žalobcem Vojtěchem Kolátorem, uplatnil vůči žalované nároky podle § 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Bubleová.

(dále jen ZoP), aby s ním žalovaná uzavřela smlouvu o převodu pozemků. Žaloba byla původně podána u Okresního soudu v Domažlicích, který poté, co žalobci rozšířili žalobu o pozemky uvedené ve výrocích tohoto rozsudku, ji vyloučil k samostatnému řízení a následně věc postoupil Okresnímu soudu v Českém Krumlově jako soudu místně příslušnému. Žalobce V. Kolátor vzal při jednání žalobu zpět, řízení ve vztahu k němu bylo pravomocně zastaveno usnesením Okresního soudu v Českém Krumlově č. j. 7C 392/2019-821. Řízení ohledně pozemků p. č. 417/24 v k. ú. Dolní Dvořiště a p. č. 460/19 v k. ú. bylo zastaveno z důvodu zpětvzetí (§ 96 odst. 1, 2 o. s. ř.). Žalobce je jediným právním nástupcem otce Karla Svobody, nar. 18. 11. 1955, na základě dědického rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 4, č. j. 39 D 417/2012-180, čímž také došlo k tomu, že se stal právním nástupcem oprávněné osoby Libuše Petrofové, narozené 21. 11. 1922 (dále jen restituentka), která restituční pohledávku v rozsahu částky 1 662 509,37 Kč smluvně převedla na dědu žalobce Karla Svobodu, narozeného 25. 4. 1930 na základě smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 30. 6. 2003, která přešla na základě dědického rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 4, č. j. 34 D 2629/2005-69 ze dne 9. 12. 2005 na otce žalobce Karla Svobodu, narozeného 18. 11. 1955. Původní restituentka se společně s dalšími oprávněnými osobami domáhala řádného ocenění nároku, který k datu podání původní žaloby nebyl správně oceněn (k tomu došlo až v průběhu řízení, což bylo, mimo jiné, i důvodem zpětvzetí žaloby V. Kolátorem). Na základě dědických usnesení přešla na žalobce, v podílu 45/100 všech nároků založených následně uvedenými správními rozhodnutími, které právě co do jedné poloviny náležely původní restituentce.

2. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že restituční nároky restituentky vyplývají z rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1677/1997 ze dne 24. 7. 1997, č. j. PÚ 1678/1997 ze dne 25. 8. 1997, č. j. PÚ 1686/97 ze dne 28. 7. 1997, č. j. PÚ 1699/97 ze dne 29. 7. 1997, č. j. PÚ 1705/02 ze dne 30. 5. 2002 (pozemky v k. ú. Veleslavín), č. j. PÚ 1706/97 ze dne 30. 7. 1997 (k. ú. Břevnov), č. j. PÚ 1888/02 ze dne 28. 6. 2002 (k. ú. Veleslavín), č. j. PÚ 1889/97 ze dne 29. 8. 1997 (k. ú. Veleslavín), č. j. PÚ 2109/97 ze dne 7. 10. 1997 (k. ú. Veleslavín), č. j. PÚ 2783/98 ze dne 18. 12. 1998 (k. ú. Břevnov) a č. j. PÚ 1698/97 ze dne 29. 8. 1997 (k. ú. Veleslavín). Dále jsou nesporné hodnoty odňatých a žalovaných pozemků, které jsou všechny ve vlastnictví státu. Žalovaná rovněž nevznesla námitky k další podmínce uplatnění nároku soudní cestou a to svévoli a liknavosti při uspokojování restitučního nároku. Základní námitkou žalované je prekluze nároku v důsledku restituční tečky v rozsahu postoupené pohledávky restituentky na Karla Svobodu, nar. 25. 4. 1930. Pokud by se soud s touto námitkou neztotožnil, namítla žalovaná nevydatelnost pozemků tak, jak je uvedeno níže. Žalobce nerozporoval tvrzení žalované o předběžném opatření týkajícího se žalovaných pozemků, ani skutečnosti, že se některé z nich nachází bez přístupových cest, nejsou vhodné k zemědělskému obhospodařování, případně tvoří biokoridor, ale ani v jednom případě nesouhlasil s hodnocením žalované, že to jsou důvody pro jejich nevydatelnost.
3. Žalobce učinil předmětem řízení pozemky p. č. 267/29, 267/32 a 460/19 v k. ú. Blansko u Kaplice, obec Kaplice, p. č. 247/83, 313/23, 1112/1, 1112/15, 1112/16 a 1199/4 v k. ú. a obci Černá v Pošumaví, p. č. 417/24 v k. ú. a obci Dolní Dvořiště, p. č. 242/1 a 941/2 v k. ú. Dolní Příbraní, obec Pohorská Ves, p. č. 887/13 v k. ú. a obci Horní Planá, p. č. 1021/57 v k. ú. Klení, obec Benešov nad Černou, p. č. 300/1, 664/1 a 818/3, v k. ú. Lužnice u Pohorské Vsi, obec Pohorská Ves, p. č. 1285/5 v k. ú. a obci Malonty, p. č. 46/1 a 1758/4 v k. ú. Meziříčí u Malont, obec Malonty, p. č. 614/1 a 614/2 v k. ú. Mladoňov, obec Dolní Dvořiště, p. č. 116/8 v k. ú. Pivonice u Pohorské Vsi, obec Pohorská Ves, p. č. 1422/5 v k. ú. Pohoří na Šumavě, obec Pohorská Ves, p. č. 1215/4, 1215/6, 1215/8 a 1230 v k. ú. a obci Větrní a parcelu č. 20 v k. ú. Stradov u Kaplice, obec Omlenice. Všechny nemovitosti jsou zapsány u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Český Krumlov na LV č. 10002. Nesporné ceny jednotlivých pozemků (v jejich pořadí shora) činí 3 712,45 Kč, 6 920,80 Kč, 29 253,90 Kč, 71 763,36 Kč, 4 911,72 Kč, 11 506,54 Kč, 5 162 Kč, 102 956,68 Kč, 9 345,80 Kč, 35 824,35 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Bubleová.

41 062,53 Kč, 69 024,36 Kč, 1 026,87 Kč, 4 442,26 Kč, 11 759,64 Kč, 46 245,01 Kč, 19 649,30 Kč, 50 441,54 Kč, 3 579,67 Kč, 5 908,44 Kč, 22 424,50 Kč, 75 859,08 Kč, 10 399,20 Kč, 38 754,84 Kč, 115 122,08 Kč, 1 886 Kč, 919 Kč, 4 754 Kč, 2 396 Kč a 1 647,75 Kč (všechny v souladu s vyhláškou č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb.).

4. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Dne 4. 12. 2001 restituentka sepsala závět, kterou za dědice všech svých restitučních nároků v podílu 45/100 povolala pana Karla Svobodu (roč. 1930). V době od 18. 6. 1997 do 28. 6. 2002 byla vydána rozhodnutí č. j. PÚ 1374/97, PÚ 1677/97, PÚ 1678/97, PÚ 1686/97, PÚ 1698/97, PÚ 1699/97, PÚ 1706/97, PÚ 1889/97, PÚ 2109/97, PÚ 2783/98, PÚ 1705/02 a PÚ 1888/02, na základě kterých byl restituentce přiznán nárok na vydání náhradních pozemků. Dne 30. 6. 2003 byla uzavřena smlouva o postoupení pohledávky, kterou restituentka postoupila polovinu svého nároku vyplývajícího z rozhodnutí č. j. PÚ 1374/97, PÚ 1677/97, PÚ 1678/97, PÚ 1686/97, PÚ 1698/97, PÚ 1699/97, PÚ 1706/97, PÚ 1889/97, PÚ 2109/97, PÚ 2783/98, PÚ 1705/02 a PÚ 1888/02 na Karla Svobodu (roč. 1930). S účinností od 6. 8. 2003 byla do ZoP vložena „restituční tečka“ spočívající v možnosti uplatnit nárok na vydání náhradních pozemků vyplývající z rozhodnutí č. j. PÚ 1374/97, PÚ 1677/97, PÚ 1678/97, PÚ 1686/97, PÚ 1698/97, PÚ 1699/97, PÚ 1706/97, PÚ 1889/97, PÚ 2109/97, PÚ 2783/98, PÚ 1705/02 a PÚ 1888/02 nejpozději do 31. 12. 2005. Karel Svoboda (nar. 1930) zemřel 26. 8. 2005. Dle usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4, č. j. 34 D 2629/2005-69 (právní moc nabylo 13. 12. 2005) zdědil nárok z postoupené pohledávky jeho syn Karel Svoboda (nar. 1955). Nálezem Ústavního soudu ze dne 13. 12. 2005, sp.zn.Pl. ÚS 6/05 byla pro oprávněné osoby a jejich dědice zrušena „restituční tečka“. 31. 12. 2005 K. Svobodovi (nar. 1955) zanikl nárok na vydání náhradních pozemků, který jeho otec získal postupní smlouvou s restituentkou, která dne 8. 2. 2006 zemřela. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 6, č. j. 26 D 216/2006-117, které nabylo právní moci 28. 7. 2006, přešel zbývající nárok restituentky (o kterém ještě v té době nebylo pozemkovým úřadem rozhodnuto, tj. nárok z pozdějších rozhodnutí č. j. PÚ 864/92, 864/92/1, PÚ 864/92/2, PÚ 864/92/3, PÚ 864/92/4 a PÚ 864/92/5) mimo jiné na Karla Svobodu (nar. 1955) v poměru 45/100, druhý ve stejném podílu na R. Valeše. Karel Svoboda (roč. 1955) zemřel 19. 5. 2012. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4, č. j. 34 D 1417/2012-180, které nabylo právní moci 20. 7. 2012, přešlo 45/100 zbývajícího restitučního nároku po restituentce (o němž ještě v té době nebylo pozemkovým úřadem rozhodnuto (nárok z pozdějších rozhodnutí č. j. PÚ 864/92, 864/92/1, PÚ 864/92/2, PÚ 864/92/3, PÚ 864/92/4 a PÚ 864/92/5) na žalobce, jako na jeho syna. V období od 25. 10. 2012 do 16. 5. 2016 byla vydána rozhodnutí č. j. PÚ 864/92, 864/92/1, PÚ 864/92/2, PÚ 864/92/3, PÚ 864/92/4 a PÚ 864/92/5 o zbývajícím nároku restituentky. Na základě těchto rozhodnutí byl žalobci přiznán nárok na převod náhradních pozemků, popř. na finanční náhradu. Nárok Karla Svobody (nar. 1955) na převod náhradních pozemků ve vlastnictví státu, který získal jeho otec postupní smlouvou, ze zákona zanikl ještě předtím, než zemřela restituentka, tedy dříve než se mohl stát jejím dědicem. Ve vztahu k nároku vyplývajícímu z rozhodnutí č. j. PÚ 1374/97, PÚ 1677/97, PÚ 1678/97, PÚ 1686/97, PÚ 1698/97, PÚ 1699/97, PÚ 1706/97, PÚ 1889/97, PÚ 2109/97, PÚ 2783/98, PÚ 1705/02 a PÚ 1888/02, se pan Karel Svoboda (roč. 1955) navíc ani jejím dědicem nikdy stát nemohl, když tento nárok restituentka ještě za svého života zcizila postupní smlouvou. Tento nárok nemohl být součástí její pozůstalosti, když v době její smrti již patřil rovným dílem právě panu Karlu Svobodovi (roč. 1955) a panu Radovanu Valešovi. Součástí pozůstalosti po restituentce zůstal pouze restituční nárok, který na nikoho nepostoupila, o němž ještě v době její smrti nebylo rozhodnuto. Ve vztahu k tomuto zbývajícím restitučnímu nároku se později pan Karel Svoboda (roč. 1955) dědicem restituentky po její smrti skutečně stal a získal tak nárok na 45/100 jejího zbývajícím restitučního nároku. Tímto však v žádném případě nemohlo dojít k obnově již dříve ze zákona zaniklého (prekludovaného) nároku z rozhodnutí č. j. PÚ 1374/97, PÚ 1677/97, PÚ 1678/97, PÚ 1686/97, PÚ 1698/97, PÚ 1699/97, PÚ 1706/97, PÚ 1889/97, PÚ 2109/97, PÚ 2783/98, PÚ 1705/02 a PÚ 1888/02. Nárok, který již jednou prekludoval, nemohl být pozdějším rozhodnutím o vypořádání dědictví oživen. Jednalo by se o

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Bubleová.

zcela zásadní narušení principu právní jistoty, kterým by bylo popřeno samotné jádro institutu prekluze. K prekluzi práva dochází v důsledku dvou simultánně působících právních skutečností, a to uplynutím lhůty určené k uplatnění práva a opomenutím věřitele jednat a uplatnit své právo. Následkem těchto dvou právních skutečností právo věřitele zaniká, tj. zaniká nejen nárok, ale celé právo včetně právního důvodu plnění, proto by přijetí plnění od dlužníka po uplynutí prekluzivní lhůty vedlo k bezdůvodnému obohacení. Jestliže tedy ke dni 31. 12. 2005 nárok právních předchůdců žalobce prekludoval, nemohla jim, jakožto věřitelům, později žalovaná, jakožto dlužník, na základě tohoto prekludovaného nároku plnit, neboť by tím na jejich straně došlo k bezdůvodnému obohacení. V souladu se shora uvedenými skutečnostmi má žalovaná za to, že Okresní soud v Domažlicích postupoval správně, když rozsudkem ze dne 9. 7. 2018, č. j. 3 C 135/2016 – 241, vůči žalobci žalobu zamítnul z důvodu, že mu nárok z rozhodnutí č. j. PÚ 1374/97, PÚ 1677/97, PÚ 1678/97, PÚ 1686/97, PÚ 1698/97, PÚ 1699/97, PÚ 1706/97, PÚ 1889/97, PÚ 2109/97, PÚ 2783/98, PÚ 1705/02 a PÚ 1888/02, ke dni 31. 12. 2005 zaniknul. Naopak nesprávně dle žalované postupoval Krajský soud v Plzni, jestliže k odvolání žalobců rozsudek soudu prvního stupně svým usnesením ze dne 24. 1. 2019, č. j. 10 Co 314/2018 – 300, zrušil. Odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně nesprávně vyhodnotil skutkový stav. Zejména nerespektoval časovou posloupnost jednotlivých právních skutečností. Odvolací soud nepřihlédl ke skutečnosti, že v okamžiku, kdy otcí žalobce nárok zaniknul, byl tento pouze v postavení postupníka, nikoliv dědice oprávněné osoby. Odvolací soud nadto poukazyval na výsledek soudního řízení vedeného Okresním soudem v Domažlicích pod sp. zn. 4 C 78/2016 s panem Radovanem Valešem, který byl v obdobném, nikoliv však stejném postavení jako žalobce (nároky ze smlouvy o postoupení, které sám nabyl, uplatnil a byl uspokojen). V soudním řízení 4 C 78/2016 se soud prvního ani druhého stupně základem nároku oprávněné osoby nezabývaly tak podrobně jako Okresní soud v Domažlicích ve věci 3 C 135/2016, o čemž ostatně svědčí i konstatování, že pan Radovan Valeš aktivní legitimaci k vedení sporu prokázal jak smlouvou o postoupení pohledávky, tak vypořádáním dědictví po restituentce. Tyto nároky nelze směřovat. Není možné, aby ten samý restituční nárok osoba nabyła na základě smlouvy o postoupení pohledávky a současně rozhodnutím soudu v dědickém řízení. Závěrem tedy je, že restituční nárok žalobce, který v tomto řízení uplatňuje, je prekludovaný, je nutné žalobu zamítnout, protože žalobce ve vztahu k rozhodnutím č. j. PÚ 1374/97, PÚ 1677/97, PÚ 1678/97, PÚ 1686/97, PÚ 1698/97, PÚ 1699/97, PÚ 1706/97, PÚ 1889/97, PÚ 2109/97, PÚ 2783/98, PÚ 1705/02 a PÚ 1888/02 není oprávněnou osobou ani jejím dědicem. I přes tento závěr žalovaná rozepsala nárok dle tvrzení žalobce podle jeho podílu 45/100 z 1/2. S ohledem na celkovou výši restitučního nároku 40 584 500 Kč činí prekludovaný podíl žalobce 10 549 156 Kč. Pokud by se soud neztotožnil s názorem shora uvedeným, měl by být žaloba zamítnuta z důvodu nevydatelnosti ani jednoho z pozemků. Z ustálené judikatury vyplývá, že oprávněné osoby se nemohou úspěšně domáhat převodu jakéhokoliv pozemku, ale pouze takového, který je k převodu vhodný, nebrání-li tomu zákonné překážky uvedené v § 11 odst. 1 zákona ZoP a v § 6 zákona č. 503/2012 Sb., o státním pozemkovém úřadu (dále jen SPÚ), ale také zda nejde o pozemek zatížený právy třetích osob, zda převod pozemku není z jiného důvodu zapovězen zákonem, zda jej lze zemědělsky obhospodařovat, zda nevzniknou jiné problémy při hospodaření s takovým pozemkem a zda nejde o pozemek zastavěný či tvořící součást areálu. Žádný požadovaný pozemek na žalobce převést nelze, neboť jsou všechny dotčeny nařízenými předběžnými opatřeními vydanými v řízení u Okresního soudu v Domažlicích pod sp. zn. 4 C 18/2018 a to ještě před rozšíření žaloby o pozemky v obvodu soudu zdejšího. Pozemek p. č. 267/29 v k. ú. Blansko u Kaplice není přístupný z veřejné pozemní komunikace a přístup na něj vede jen přes pozemky jiných vlastníků a nelze ho zemědělsky obhospodařovat, protože se nachází v aktivní zóně záplavového území řeky Malše a současně je na něm vymezen lokální biokoridor. Pozemek p. č. 267/32 v k. ú. Blansko u Kaplice není přístupný z veřejné pozemní komunikace s přístupem přes pozemky jiných vlastníků. Pozemek p. č. 247/83 v k. ú. Černá v Pošumaví není přístupný z veřejné pozemní komunikace a přístup na něj vede jen přes pozemky

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Bubleová.

jiných vlastníků. Dle LPIS je v současné době zemědělsky obhospodařována pouze menší část tohoto pozemku. Na pozemku p. č. 313/23 v k. ú. Černá v Pošumaví je dle Územního plánu obce Černá v Pošumaví navrženo veřejně prospěšné opatření – ÚSES - lokální biokoridor, je na něm vymezeno ochranné pásmo vodního zdroje II. stupně a přes okraj tohoto pozemku rovněž vede hranice navrhované veřejně prospěšné stavby – vodohospodářského zařízení – Skupinový vodovod Lipenská oblast a jeho ochranné pásmo. Pozemky p. č. 1112/1, 1199/4 v k. ú. Černá v Pošumaví slouží jako pastviny pro dobytek a jsou tak funkčně spojeny se stavbami, které mají hospodářský účel a spolu s okolními pozemky tvoří tzv. areál, jehož štěpení není z hlediska hospodářského využití vhodné. Přes pozemek p. č. 1199/4 je navíc v Územním plánu obce Černá v Pošumaví naplánována trasa plynovodu VTL. Na pozemcích p. č. 1112/15, 1112/16 v k. ú. Černá v Pošumaví je vymezen ÚSES - regionální biokoridor a biocentrum, zemědělsky lze obhospodařovat lze pouze část pozemku parc. č. 1112/16, druhý vůbec neumožňuje hospodaření. Pozemek p. č. 242/1 v k. ú. Dolní Příbraní se nachází na území přírodní památky Horní Malše. Převodu tohoto pozemku tak brání zákonná překážka dle § 6 odst. 1 písm. f) zákona o SPÚ, podle něhož zemědělské pozemky v přírodních památkách z vlastnictví státu na jiné osoby převádět nelze. Dle územního plánu je na velké části tohoto pozemku navržen ÚSES – biocentrum, což by minimálně v této části znemožňovalo zemědělské obhospodařování. Uvnitř pozemku se nachází p. č. 1095 ve vlastnictví třetí osoby s jediným přístupem přes žalobcem požadovaný pozemek. Na pozemku p. č. 941/2 v k. ú. Dolní Příbraní je vymezen ÚSES – lokální biokoridor, nachází se v aktivní zóně záplavového území a nelze ho tedy zemědělsky obhospodařovat. Na pozemku p. č. 887/13 v k. ú. Horní Planá je vymezen ÚSES – lokální biokoridor. Na části pozemku p. č. 300/1 v k. ú. Lužnice u Pohorské Vsi je vymezen ÚSES – biokoridor, zemědělsky lze obhospodařovat lze pouze jeho malou část. Pozemek p. č. 664/1 v k. ú. Dolní Příbraní není přístupný z veřejné pozemní komunikace a přístup na něj vede jen přes pozemky jiných vlastníků. Dalším důvodem nevhodnosti k převodu je skutečnost, že se nachází v oblasti archeologického naleziště. Pozemek p. č. 1285/5 v. ú. Malonty není přístupný z veřejné pozemní komunikace, přístup na něj vede jen přes pozemky třetích subjektů. Pozemek p. č. 46/1 v k. ú. Meziříčí u Malont není přístupný z veřejné pozemní komunikace a přístup na něj vede jen přes pozemky jiných vlastníků. Pozemek p. č. 116/8 v k. ú. Pivonice u Pohorské Vsi slouží jako pastviny pro dobytek. Dle judikatury je tento pozemek funkčně spojen se stavbami, které mají hospodářský účel a spolu s okolními pozemky tvoří tzv. areál, jehož štěpení není z hlediska hospodářského využití vhodné. Dále je podle územního plánu na něm plánována výstavba lyžařského vleku, i z tohoto není převod žádoucí. Pozemek p. č. 1422/5 v k. ú. Pohoří na Šumavě je v seznamu pozemků, na kterých bylo vytvořeno omezení „Blokace pro pozemkové úpravy – MŽP – ÚSES“ (Usnesením vlády ČR č. 1497/2009 a č. 620/2015 bylo MŽP a MZem uloženo zajistit rezervu státních pozemků pro realizaci územního systému ekologické stability v rozsahu minimálně 3 % v každém katastrálním území). Část pozemku se nachází na území přírodní památky Pohořské rašeliniště, část je v jeho ochranném pásmu. Převodu tohoto pozemku tak brání zákonná překážka dle § 6 odst. 1 písm. f) zákona o SPÚ, podle něhož zemědělské pozemky v přírodních památkách z vlastnictví státu na jiné osoby převádět nelze. Pozemky p. č. 1215/4, 1215/6, 1215/8, 1230 v k. ú. Větrní nejsou vhodné k zemědělskému obhospodařování. Podle leteckého snímku se na nich nachází stavby, které nejsou ve vlastnictví žalované. Vydáním těchto pozemků by bylo neúměrně zasaženo do práv třetích osob. Předmětné pozemky dle žalované tvoří funkční celek s obydlím č. p. 40, které je postaveno na stav. parc. č. 22. P. č. 1230 je dále předmětem probíhajícího řízení u Okresního soudu v Českém Krumlově pod sp. zn. 7 C 225/2018. Pozemek p. č. 20 v k. ú. Stradov u Kaplice není přístupný z veřejné pozemní komunikace a přístup na něj vede jen přes pozemky jiných vlastníků.

5. Z veřejných nabídek ze dne 9. 9. a 8. 3. 2019 soud zjistil, že žalovaná nabízí k převodům pozemky, které jsou součástí regionálního biokoridoru v k. ú. Hojná Voda, dále pozemky v k. ú. Drahotěšice, Levonice, Stránky, Janov u Litvínova, které jsou blokovány pro MŽP – ÚSES, k. ú. Nebanice, pozemek, který je součástí ochranného pásma vodního zdroje druhého stupně, lokální

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Bubleová.

biokoridor a dále pozemek, který je součástí rozsáhlého chráněného území, přestože v tomto řízení tvrdí z těchto důvodů nevydatelnost pozemků.

6. Z veřejného registru půdy – LPIS soud zjistil, že pozemková parcela č. 116/8 v k. ú. Pivonice u Pohorské Vsi netvoří s okolními pozemky areál. Podle téže listiny se uvnitř pozemku parc. č. 242/1 v k. ú. Dolní Příbrání nenachází pozemek ve vlastnictví třetí osoby.
7. Z informací o pozemcích parc. č. 1215/4, 1215/6, 1215/8 a 1230 v k. ú. a obci Větrní, nevyplývá, že by tyto pozemky tvořily funkční celek s obydlím č. p. 40 na stavební parcele 22 (byly předloženy i snímky všech dotčených pozemků, včetně budovy č. p. 40 na stavební parcele č. 22).
8. Ze smlouvy o postoupení pohledávky soud zjistil, že dne 30. 6. 2003 restituentka postoupila v rozsahu jedné poloviny Karlu Svobodovi, nar. 25. 4. 1930 nároky z 12 rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu uvedených ve výroku tohoto rozsudku.
9. Podle evidence Pozemkového fondu ČR činí výše uplatněné pohledávky žalobce 1 662 509,37 Kč.
10. Z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4, č. j. 34 D 2629/2005-69 soud zjistil, že nabylo právní moci dne 13. 12. 2005 a obsahuje rozhodnutí o dědictví po Karlu Svobodovi, nar. 25. 4. 1930, přičemž jedním z dědiců a účastníků řízení je Karel Svoboda, narozený 18. 11. 1955 (otec žalobce). V bodě II. 2 je uvedena mimo jiné pohledávka zůstavitele za Pozemkovým fondem ČR ze smlouvy s restituentkou Libuší Petrofovou.
11. Z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4, č. j. 34 D 1417/2012-180, které nabylo právní moci 20. 7. 2012, soud zjistil, že žalobce je dědicem a účastníkem řízení po zemřelém Karlu Svobodovi, narozený 18. 11. 1955.
12. Z notářského zápisu sp. zn. NZ 282/2001, N 294/2001 sepsaného 4. 12. 2001 soud zjistil, že restituentka povolala jako jednoho ze závětních dědiců v rozsahu 45 % Karla Svobodu, narozeného 25. 4. 1930. Pro případ, že by z jakéhokoliv důvod nedědil, ustanovila náhradní dědičkou jeho manželku. Pokud by ani ona po její osobě nedědila, ustanovila náhradním dědicem Karla Svobodu, narozeného 18. 11. 1959 a pro případ, že by ani tento nedědil, ustanovila náhradním dědicem jeho jediného syna Karla Svobodu, narozeného 8. 3. 1980 (žalobce).
13. Z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6, č. j. 26 D 216/2006-117, které nabylo právní moci dne 28. 7. 2006, soud zjistil, že Karel Svoboda, narozený 18. 11. 1955 je dědicem po zemřelé restituentce.
14. Soud nehodnotí v řízení provedené důkazy, které účastníci učinili nesporným, jako např. znalecké posudky k ocenění restitučního nároku, správní rozhodnutí, příp. listiny týkající se pozemků, o kterých bylo řízení zastaveno.
15. Zákonem č. 253/2003 Sb., který nabyl účinnosti 6. 8. 2003, byly do ustanovení § 13 ZoP doplněny odstavce šest a sedm, podle kterých oprávněné osoby měly právo na převod pozemků ve vlastnictví státu pouze do dvou let ode dne právní moci rozhodnutí pozemkového úřadu. Po uplynutí této doby mělo oprávněným osobám právo na převod pozemků ve vlastnictví státu zaniknout. Podle přechodného ustanovení lhůta pro převod pozemku ve vlastnictví státu skončila 31. 12. 2005. Ústavní soud ČR nálezem ze dne 13. 12. 2005, sp. zn. PL ÚS 6/05 novelu zrušil, avšak pouze ve vztahu k oprávněným osobám a jejich dědicům. Ke dni restituční tečky restituentka žila. Je pravdou, že Karel Svoboda, narozený v roce 1955, nebyl k rozhodnému dni oprávněnou osobou, ani dědicem oprávněné osoby, a byl toliko dědicem postupníka, přičemž na tuto kategorii by se výjimka vztahovat neměla. Jak vyplývá z provedeného důkazu závětí této restituentky, byla pořízena 4. 12. 2001 a jedním z ustanovených dědiců (v rozsahu 45/100) byl Karel Svoboda, narozený v roce 1930. Pro případ nedědění se dědicem měl stát Karel Svoboda, narozený v roce 1955 a v případě, že by nedědil ani on, je tímto dědicem právě žalobce, jako

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Bubleová.

vnuk původního dědice. Podle názoru soudu je rozhodující skutečností, že v průběhu doby došlo ke splnutí postavení dědice a postupníka. S ohledem na argumentaci Ústavního soudu ČR ke zrušení restituční tečky ve vztahu k oprávněným osobám a jejich dědicům lze dospět k závěru, že na nárok žalobce, jehož právní předchůdce sice byl postupníkem, ale rovněž současně dědicem restituentky, by se mělo hledět jako nárok osoby, na kterou se zánik nároku nevztahuje. Na tomto místě je nutné zdůraznit, že podstatou restituční tečky bylo zamezení nároků osob, které pohledávky nabývaly úplatně a dále s nimi obchodovaly, což neplatí v případě právního předchůdce žalobce. Závěrem tedy je, že se restituční tečka, stejně jako v případě oprávněných osob a jejich dědiců, se nevztahuje ani na žalobce. Soud neshledává důvodnými ani žalovanou tvrzené důvody nevydatelnosti z důvodu předběžného opatření vydaného v řízení vedeném u Okresního soudu v Domažlicích pod sp. zn. 4 C 18/2018 s odkazem na nálezy Ústavního soudu sp. zn. II ÚS 4139/16 s tím, že dle ustálené rozhodovací soudní praxe není překážkou převoditelnosti. S ohledem na skutečnost, že žalobce podal žalobu na nahrazení projevu vůle již v roce 2016, byť k rozšíření o předmětné pozemky došlo až v roce 2019, tedy dříve, než bylo nařízeno předběžné opatření, nepředstavuje tak překážku, pro kterou by nebylo možné žalobci tento pozemek vydat. Rovněž námitku nepřístupnosti pozemku z veřejné pozemní dokumentace a přístupu na něj z vedlejších pozemků jiných vlastníků, rovněž soud neshledává důvodnou. V tomto okamžiku lze poukázat na usnesení Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 28 Cdo 3824/2018, ve kterém je konstatováno, že samotný nedostatek napojení pozemku na veřejnou cestu očividně nebrání právním dispozicím s ním a nepředstavuje ani žádnou jinou zákonnou či judikaturně odvozenou překážku jeho vydání jako náhradního pozemku. Vlastníkovi izolovaného pozemku nic nebrání si následně zajistit přístup k němu, poté, co mu bude vydán jako náhradní pozemek. Rovněž lze poukázat i na praxi žalované, která běžně převádí pozemky, které jsou právě obklopeny pozemky ve vlastnictví třetích osob. K námitce nevhodnosti pozemku k zemědělskému obhospodařování lze uvést, že registr půdy LPIC je veřejným registrem, který je pouze informačním systémem. K námitce nevydatelnosti s tím, že na pozemku je vymezen ÚSES-lokální biokoridor, nebrání nic jeho vydání, pokud se nejedná o skutečnost, pro kterou je podle § 6 odst. 1 zákona o SPÚ převod nemožný. V daném případě lze poukázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 28 Cdo 4533/2018 a sp. zn. 28 Cdo 2191/2019. Navíc lze konstatovat, že lokální biokoridor je veřejně prospěšným opatřením, nikoliv sám sobě překážkou k vydání (usnesení Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 28 Cdo 2372/2019). K námitce, že pozemek lze vydat, neboť se nachází v aktivní zóně záplavového území, lze konstatovat, že ani toto nezakládá překážku převoditelnosti pozemků a ani z ní není možné usuzovat na nevhodnost zemědělského obhospodařování (usnesení Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 28 Cdo 2191/2019). Překážku převoditelnosti netvoří ani vymezení ochranného pásma vodního zdroje druhého stupně. Nelze ho podřadit ani pod žádné ustanovení § 6 odst. 1 zákona o SPÚ. Ze samotné existence ochranného pásma nelze dovozovat ani omezení zemědělské činnosti. Podle § 58 odst. 3 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, může skutečně vodoprávní úřad omezit provádění a umístování staveb, při činnostech na území dotčeném ochranným pásmem, nicméně tak vodoprávní úřad činí formou opatření obecné povahy, přičemž nic takového není tvrzeno. V daném případě lze odkázat na usnesení Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 28 Cdo 4325/2018 a sp. zn. 28 Cdo 2191/2019. K námitce nepřevoditelnosti spočívající, že přes okraj pozemku vede hranice vodohospodářského zařízení, skupinového vodovodu Lipenská oblast a jeho ochranného pásma (ohledně pozemku parc. č. 313/23 v k. ú. Černá v Pošumaví) lze odkázat na ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) zákona ZoP, podle kterého lze oprávněné osobě vydat pozemek zastavěný stavbou, která se nachází pod povrchem a usnesení Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 28 Cdo 2721/2019. Samotná skutečnost, že pozemek slouží jako pastvina pro dobytek v žádném případě neprokazuje existenci funkčního celku, ani tzv. areálu. Tzv. areálová judikatura dospěla k závěru, že ustanovení § 11 ZoP stanoví překážku, jako důvod pro nevydání pozemku v situacích, kdy oprávněná osoba požaduje vydání pozemku, který je již zastavěn stavbou. Důvodem této výjimky je pak existence konkrétního veřejného zájmu, resp. práv třetích subjektů v situacích, kdy jsou

pozemky, o jejichž vydání oprávněná osoba žádá, zastavěny stavbou. V daném případě lze odkázat na usnesení Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 28 Cdo 4447/2017, podle kterého se funkční souvislosti pozemků se stavbou se rozumí skutečnost, že pozemky tvoří s objekty výstavby jeden funkční celek. Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 28 Cdo 2687/2018 při posuzování existence funkční souvislosti pozemků se stavbou, je nutné přihlížet k celkovému účelovému propojení dotčených pozemků s ostatními nemovitostmi, které tvoří vzájemně provázaný areál. K tvrzené námitce nevydatelnosti, že se nachází na území památky, lze uvést lze konstatovat, že se nenachází celou svou výměrou, ale svou menší částí (týká se pozemků parc. č. 242/1 v k. ú. Dolní Příbráně a parc. č. 1422/5 v k. ú. Pohoří na Šumavě). V takovýchto situacích Ministerstvo životního prostředí ČR souhlas s jejich vydáním vydá, zejména vzhledem k okolnosti, že jsou předmětné pozemky v současné době zemědělsky využívány, což je doloženo žalovanou výřezem z veřejného registru půdy LPIS. Námitku, že na pozemku se nachází oblast archeologického naleziště nelze podřadit pod příslušná ustanovení zákona o SPÚ, na základě kterého by převodu pozemku bránila jakákoliv překážka. Rovněž nebylo zjištěno, že by podle územního plánu obce Pohorská Ves na pozemku parc. č. 116/8 byla plánována výstavba lyžařského vleku. I kdyby tomu tak bylo, lze dospět k závěru, že ani tato skutečnost netvoří překážku převoditelnosti s odkazem na rozhodnutí Krajského soudu v Plzni, č. j. 14 Co 330/2018-656, které dospělo k závěru, že sjezdovka není veřejně prospěšnou stavbou ve smyslu § 6 odst. 1 písm. b) zákona o SPÚ a i skutečnost, že zemědělské hospodaření je s provozem případné sjezdovky slučitelné, neboť každá z těchto činností se provozuje v jiném ročním období. Ohledně tvrzené nemožnosti převodu s ohledem na blokaci pro pozemkové úpravy – MŽP – USES, lze odkázat na ustanovení § 6 odst. 1 písm. b) zákona o SPÚ, kdy tato překážka převoditelnosti pouze v případě, kdy je vyznačena poznámka o zahájení pozemkových úprav. V případě pozemku parc. č. 1422/5 v k. ú. Polní na Šumavě, taková poznámka vyznačena není. K námitce existence staveb na pozemku jako překážky vydatelnosti lze uvést, že z dostupných ortofotomap a z leteckých snímků, které předložila sama žalovaná, nelze určit, že by se na těchto pozemcích nacházely jakékoliv stavby, s výjimkou pozemku parc. č. 1230 v k. ú. Větrní, ale ani na tomto pozemku není stavba, která by byla evidována v katastru nemovitostí. K této parcele lze ještě uvést, že o ní nebylo rozhodnuto v již pravomocném rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově č. j. 7C 225/2018-694.

16. Hodnota vydaných pozemků činí 733 431,48 Kč, přičemž dle názoru žalované prekludovaný a tedy nevypořádaný restituční nárok představuje částku 1 662 509,37 Kč.
17. Na základě správních rozhodnutí uvedených shora bylo dle ZoP rozhodnuto o restitučních nárocích restituentky tak, že se pozemky v nich specifikované nevydávají, jejím právním nástupcem je žalobce. Podle § 11a odst. 1 zákona o půdě oprávněným osobám, kterým nelze vydat pozemek odňatý způsobem podle § 6 odst. 1 a 2 zákona, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Za oprávněnou osobu se považuje také osoba, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním. V řízení nebyly shledány důvody nevydatelnosti žalovaných pozemků (§ 6 zákona o SPÚ. Judikatura Nejvyššího soudu i Ústavního soudu postupně dospěla k závěru, že lze uspokojovat nároky oprávněných osob i mimo veřejné nabídky pozemků podle § 11a zákona o půdě, a to i když se domáhají pozemků nenabízených ve veřejné nabídce, které jsou k převodu vhodné, a to při prokázání liknavého či svévolného postupu žalované, který soud shledává v její argumentaci o prekluzi nároku. Z důvodů výše uvedených bylo žalobě vyhověno.
18. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. Úspěšnému žalobci přiznal právo na jejich náhradu, které je tvořeno osmi úkony advokáta (příprava a převzetí, rozšíření žaloby o pozemky v obvodu Okresního soudu v Českém Krumlově, písemné vyjádření k převoditelnosti ze dne 11. 5. 2020, porada s klientem v délce 1,5 hodiny, sepis částečného zpětvzetí žaloby ze dne 8. 2. 2021, písemné vyjádření ze dne 25. 11. 2021 a dvě jednání soudu ve dnech 19. 8. 2020 a 30. 11. 2021 po 11 260 Kč (hodnota vydávaných pozemků 733 431,48 Kč), osmi režijními paušály po 300 Kč, jízdám 2 167,75 Kč k jednání soudu z Prahy do Českého Krumlova a zpět za použití

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Bubleová.

osobního automobilu Mercedes Benz 245g, reg. zn. 7AF3927, ujetí 354 km při průměrné spotřebě 6,2 l/100 km (norma 2017/1347AG) benzínu Natural v ceně 27,80 Kč/l a jízdným 2 173,84 Kč za použití osobního automobilu BMW X4, reg. zn. 7AU2703, ujetí 354 km při průměrné spotřebě motorové nafty 6,4 l/100 km (norma 2018/1832) v ceně 27,20 Kč/l a náhradou za ztrátu času za 20 půlhodin po 100 Kč, to vše zvýšené o 21 % DPH.

19. O lhůtě plnění soud rozhodl podle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Českém Krumlově. Nebude-li rozsudkem uložená povinnost dobrovolně splněna, lze podat návrh na exekuci nebo na výkon rozhodnutí.

Český Krumlov 10. prosince 2021

JUDr. Daniel Levý v. r.
samosoudce

Toto rozhodnutí nabylo právní moci ve výroku I. dne 3. 2. 2022, ve výroku II. ve znění opravného usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově, č. j. 7 C 392/2019-1036, ze dne 24. 2. 2022, pro pozemky parc. č. 1112/1, 1112/16 a 313/23 v k. ú. Černá v Pošumaví, pozemku parc. č. 887/13 v k. ú. Horní Planá, parc. č. 1021/57 v k. ú. Klení, parc. č. 300/1 v k. ú. Lužnice u Pohorské Vsi, parc. č. 1285/5 v k. ú. Malonty a pozemků parc. č. 614/1, 614/2 v k. ú. Mladoňov, parc. č. 267/29 a 267/32 v k. ú. Blansko u Kaplice, parc. č. 1112/15, 1199/4 a 247/83 v k. ú. Černá v Pošumaví, parc. č. 941/2 v k. ú. Dolní Příbraní, parc. č. 664/1 a 818/3 v k. ú. Lužnice u Pohorské Vsi, parc. č. 116/8 v k. ú. Pivonice u Pohorské Vsi a parc. č. 20 v k. ú. Stradov u Kaplice nabylo právní moci dne 1. 8. 2022 dle rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, č. j. 19 Co 403/2022-1075 ze dne 19. 5. 2022, ve výroku I. a II. je rozhodnutí vykonatelné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Bubleová.